

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN 2025-639

18.6.2025

KLP Skadeforsikring AS

Yrkesskade/yrkessykdom - Yrkesskadeforsikringsloven (YFL)

Kjeft fra kollega – arbeidsulykke - yfl. § 11, første ledd bokstav a.

Forsikrede ble kjeftet på av en kollega under oppdrag. Forsikrede opplevde hendelsen som svært ubehagelig og hevder den er årsak til hans sykemelding og hans diagnose F62.0 (vedvarende personlighetsforandringer etter katastrofale livshendelser). Nav avslo å godkjenne hendelsen som yrkesskade. Saken reiser spørsmål om forsikrede har vært utsatt for en arbeidsulykke. Nemnda la til grunn at forsikrede opplevde situasjonen som belastende, men kunne ikke se at det var sannsynliggjort trusler om alvorlig integritetskrenkelse. Nemnda kom til at hendelsen ikke var omfattet av det markerte eller det avdempede ulykkesbegrepet. Nemnda ga foretaket medhold.

Saksfremstilling

Forsikrede opplevde å bli krenket av en kollega, da han fikk kjeft.

Forsikrede oppsøkte fastlegen noen dager senere:

Labil psykisk stemning; dette etter en hendelse med en kollega på jobb. Blitt regelrett psykisk trakassert. Dette skjedde for ca en uke siden på jobb. Saken har vært tatt opp i ledelsen, men ikke helt løst enda. Pas. forteller at etter denne hendelsen er han blitt veldig sårbar og gråter for det minste; gråter når han skal snakke med kona, andre på jobb, også når han ringte hit i dag for og få en legetime. Han er også lei under legekonsultasjonen. Han klarte ikke å gå på vakt den (...). Han må løse denne konflikten via arbeidsgiver. Han er ikke mentalt i stand til å være i jobb som ambulansarbeider.

Forsikrede ble henvist til DPS noen år senere:

... Etterreaksjon av hendelse på jobb hvor han har opplevd seg krenket av en kollega, samt belastningen og opplevelsen av at hendelsen videre er blitt dårlig håndtert. Har ført til redusert funksjon og psykiske symptomer som nedstemthet, angst, bekymring, negative tanker ...

Nav avslo å godkjenne hendelsen som yrkesskade i vedtak av 24.4.24:

... Ifølge forklaringen din, ble du kjeftet og brølt til av makkeren din. Vi har forståelse for at det var svært ubehagelig for deg å få kjeft av makkeren din. Likevel skal det mye til for at en slik hendelse skal kunne anes som en arbeidsulykke. Vi viser til at det må være så alvorlige trusler at de kan sammenlignes med fysiske angrep. Selv om den tidligere makkeren din var større enn deg, vurderer vi at truslene ikke var så alvorlige at de kan sammenlignes med fysiske angrep. NAV Klageinstans betviler ikke at hendelsen var svært ubehagelig, eller at du har fått psykiske plager. Vi vurderer likevel at hendelsen ikke klart kan anses som en arbeidsulykke, og det er ikke anledning til å se bort fra oversittet meldefrist.

Du har derfor ikke rett til å få godkjent yrkesskade etter folketrygdloven §§ 13-3 og 13-14.

I vedlegg til e-post av 9.6.24 har forsikrede forklart hendelsesforløpet slik:

Fikk haste tur til akuttmottak ... fra legevakt ... (...) Jeg hadde pasient. Makker skulle kjøre. (...) Når makker rygger til inngangen er ikke jeg ferdig å skrive journalen. Jeg skriver ferdig, makker går inn før meg. Når jeg kommer inn er legen der med info og innleggelse skriv. Legen hentet et pulsoksymeter til småbarn og setter det på. Da vi kommer i bilen passer ikke kontakten med den kontakten som er på Corpulsen vår. Da vi ikke hadde i bilen kjørte makker opp til stasjonen. Han går inn på lagret og henter en som passer med kontakten

vår. (...), jeg satt på klappsete og noterte litt til i journalen. Når jeg ser makker kommer tilbake, legger jeg fra meg journalen og reiser meg for å ta i mot pulsoksymetret. Makker gir meg ikke dette. Han åpner døren helt og kommer inn i sykekupe. Han går til (pasienten) og begynner å skal feste pulsoksymetret. Det er trangt, så (påførende) må reise seg fra stolen å stå. Det blir såpass trangt at jeg velger å gå ut av bilen. Jeg lukker døren etter meg. Jeg skjønnte ikke helt hvorfor dette skjedde. Jeg står en stund utenfor bilen. Jeg tar av hansker og munnbind, går frem i førerkabin og setter meg til rattet. Da jeg hadde stilt inn sete og tatt på bilbelte sier makker «jeg er ferdig». Jeg svarer, «det er greit bare sitt der jeg kjører inn». Jeg tenkte litt på hvorfor makker hadde gjort det han gjorde. Jeg regnet med at jeg fikk en forklaring hva dette dreide seg om når vi var ferdige på Når pasienten var levert, tok jeg båra ut i garasjen for klargjøring. Makker kommer etter. Det første makker sier med høy røst: «nå har jeg vært forbannet i 2 timer. Dette gjør du fan ikke en gang til». Når jeg fikk summet meg spurte jeg om han var forbannet på seg selv siden han gjorde dette som skjedde før vi kjørte. Han fortsette å brøle mot meg. Sa jeg hadde forlatt pasienten som jeg hadde. (Jeg hadde kanskje hatt pasienten i 5 -10 min. når han kom å overtok). Det måtte fan ikke skje en gang til. (Hva som skulle skje med meg da er ikke godt å vite). Jeg svarte at vårt samarbeid kom til å slutte her, og at jeg kom til å rapportere til ledelsen på stasjonen. Jeg ble satt ut, dette hadde jeg ikke forventet. Det var første helga vi var makkere. Hadde ikke jobbet noe med han etter han ble ferdig sykepleier. Hva skulle jeg si? Det eneste jeg kom på var: «Spesialiserte du deg på sykepleierutdanningen i å sette på et plaster?» (...). Nå brølte han mot meg at jeg skulle gi fan i å trekke sykepleier kortet, hva nå det er slags kort.

Foretaket avsto kravet 26.6.24 og 2.9.24.

Forsikrede har i det vesentlige anført at han har vært frisk gjennom hele livet. Aktuelle hendelse endret alt. Forsikrede har fått diagnosen F62.0, som er vedvarende personlighetsforandringer etter katastrofale livshendelser. Forsikrede har derfor vært utsatt for en arbeidsulykke, og han hevdet at vilkårene for det markerte ulykkesbegrepet er oppfylt.

Forsikringsforetaket har i det vesentlige anført at forsikrede ikke har vært utsatt for en arbeidsulykke i henhold til loven, hverken etter det markerte eller det avdempende ulykkesbegrepet. Det vises til at det har forståelse for at hendelsen var ubehagelig, men at den ikke var av en slik karakter at den kan sammenliknes med fysisk angrep. Det vises til avgjørelsene 2021-106 og 2020-44.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Spørsmålet er om forsikrede har vært utsatt for en arbeidsulykke i henhold til yfl. § 11, første ledd bokstav a.

Det følger av yfl. § 11, første ledd bokstav a, at yrkesskadeforsikringen skal dekke «skade og sykdom forårsaket av arbeidsulykke (yrkesskade)». Arbeidsulykkesbegrepet skal forstås på samme måte som i folketrygdloven § 13-3, jf. Ot.prp. nr. 44 (1988-1989) s. 89. I § 13-3 annet ledd defineres to ulike kategorier arbeidsulykker: det markerte ulykkesbegrepet (en plutselig eller uventet ytre hending) og det avdempede ulykkesbegrepet (en konkret tidsbegrenset ytre hending som medførte en påkjenning eller belastning som er usedvanlig i forhold til det som er normalt i vedkommendes arbeid). I folketrygdloven § 13-3 tredje ledd annet punktum er det presisert at belastningsslidelser som utvikler seg som følge av psykiske påkjenninger over tid ikke skal regnes som yrkesskade.

En hendelse kan oppfylle kravet til ulykkeshendelse, selv om forsikrede ikke er kommet fysisk til skade. Psykiske skader er således likestilt med fysiske. Det avgjørende er om forsikrede hadde slik nærhet til og/eller tilknytning til skadehendelsen at det generelt er påregnelig med psykisk skade eller sykdom som reaksjon, dvs. om skaden har hatt skadeevne, jf. avgjørelse 2017-643.

Det følger av rundskriv fra Nav at psykisk belastning i form av mobbing, trakassering osv. normalt ikke anses som arbeidsulykke. Dette er fulgt opp i fast og langvarig praksis fra Trygderetten. Dette gjelder i utgangspunktet også der enkeltstående episoder i slike situasjoner har vært opplevd som særlig belastende, se TRR-2012-1905, jf. også 2021-106. Psykiske påkjenninger kan bare unntaksvis

anses som arbeidsulykke, se bl.a. TRR-2001-00224, TRR-2004-4731, TRR-2005-780 og TRR-2008-1979.

Etter nemnda syn er det klart at vilkårene for det markerte arbeidsulykkebegrepet ikke er oppfylt i aktuelle sak. Spørsmålet er etter dette om vilkårene for det avdempede ulykkesbegrepet er oppfylt. For at hendelsen 12.12.21 skal være en arbeidsulykke, må forsikrede da ha vært utsatt for en påkjenning og belastning som er usedvanlig.

Det vises til uttalelsene i avgjørelse 2021-106. I den saken hadde forsikrede en pågående arbeidskonflikt med arbeidsgiver der arbeidsgiver angivelig skal ha slått og sparket etter forsikrede, men uten at han traff. Nemnda ga foretaket medhold i at det ikke var en arbeidsulykke. Under henvisning til praksis fra Trygderetten uttalte nemnda at trusler og kjefting i utgangspunktet ikke er omfattet av yrkesskadebegrepet, med mindre det er trusler om alvorlig integritetskrenkelse.

I aktuelle sak legger nemnda til grunn at forsikrede har opplevd situasjonen som belastende. Det er imidlertid ingen vitner til hendelsen, og slik saken er opplyst kan ikke nemnda se at det er sannsynliggjort at det var trusler om alvorlig integritetskrenkelse. Nemnda kan på denne bakgrunn ikke se at hendelsen omfattes av det avdempede ulykkesbegrepet.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Foretaket gis medhold.

Ved behandlingen deltok Kaja de Vibe Malling (leder), Barbro Paulen (bransjerepresentant) og Paal Bjønness (forbrukerrepresentant).